

Til § 17.

Som anført i Bemærkningerne til Kommunalbestyrelsens Forslag svarer Bestemmelserne i Stk. 1 og 2 i det væsentlige til de nugældende Bestemmelser om Magistratens Myndighed med Hensyn til Godkendelse af nye Gader og den paa Grundlag af disse Bestemmelser udviklede Praksis.

Bestemmelsen i Stk. 3 er en naturlig Udvidelse af den foran omhandlede Bestemmelse i § 15, Stk. 5. I Følge denne kan Bebyggelsesplan kræves tilvejebragt ved Bebyggelsen af en Del af en større Grund, og i Følge nærværende Bestemmelse kan Bebyggelsesplanen kræves tilvejebragt allerede i Forbindelse med Retnings- (Gade) planen for en Omraade. Da det for Bedømmelsen af en Gadeplans Hensigtsmæssighed er nødvendigt eller i hvert Fald i høj Grad ønskeligt at kende Arten, Omfanget og Anvendelsen af den Bebyggelse, som de paagældende Gader skal betjene, maa Kravet om en Bebyggelsesplan forekomme naturligt og velbegrundet.

Til § 18.

Udover nogle redaktionelle Ændringer af Stk. 2 og 3 afviger den her foreslaaede Bestemmelse fra Kommunalbestyrelsens Forslag derved, at, medens dette tillægger Magistraten Adgang til at træffe endelig Bestemmelse med Hensyn til Retningsplaner, hvorom Enighed mellem de interesserede ikke er opnaaet, med Adgang for de paagældende Parter til at paaanke Magistratens Afgørelse til Reguleringskommissionen, gaar Ministeriets Forslag ud paa, at alle saadanne Sager skal forelægges Kommissionen.

Nogen større reel Forskel betyder dette næppe, da man antagelig kan gaa ud fra, at saadanne Sager under den i Kommunalbestyrelsens Forslag forudsatte Ordning alligevel vilde blive paaankede, og naar dette er Tilfældet, skønnes det ikke stridende mod nogen offentlig Interesse, men tværtimod egnet til at afsvække enhver Formodning om Vilkaarlighed at foreskrive, at saadanne Sager straks maa indstilles til Reguleringskommissionen. Herfor taler ogsaa, at de Spørgsmaal, der skal kunne paaendes af Reguleringskommissionen, er dem, der vedrører de i Retningsplanen optagne Bebyggelsesplaner samt Fordelingen af Omkostninger og Byrder ved Planens Gennemførelse, hvilke Emner er nær beslægtede med de Forhold, som i Følge andre af Lovforslagets Bestemmelser, særlig Reguleringsbestemmelserne i §§ 32—39, tænkes henlagt

til Kommissionens umiddelbare Afgørelse, der i Følge det derom udtrykkelig tagne Forbehold ikke kan angaa Magistratens Beslutninger vedrørende det paagældende Areals Henførelse til et af de i Forslagets § 12 omhandlede Bygeomraader eller Magistratens Bestemmelser med Hensyn til den i Retningsplanen indeholdte egentlige Gadeplan.

Til § 19.

De i denne Paragraf indeholdte Afvigelser fra Kommunalbestyrelsens Forslag er alene af redaktionel Art.

Til § 20.

Er bortset fra nogle mindre redaktionelle Ændringer ganske svarende til § 20 i Kommunalbestyrelsens Forslag.

Til § 21.

Bestemmelsen er bortset fra et Par uvæsentlige sproglige Ændringer enslydende med Kommunalbestyrelsens Forslag.

I Bemærkningerne til dette er anført de reale Grunde, der begrunder Kravet om, at Ejerne af de ved eksisterende Gader beliggende, hidtil bebyggede Grunde i Tilfælde af Ombygning eller Nybygning skal afgive de Arealer, som er fornødne, for at de gamle, smalle Gader kan udvides til de Bredder, som i Forslaget anses for at svare til Bebyggelsens Krav.

Med Hensyn til Spørgsmalets retlige Side bemærkes, at Forslaget maa anses for at være i Overensstemmelse med et allerede i den gældende Bygningslov anerkendt Princip.

I Følge §§ 11 og 13 i den for Frederiksberg Kommune gældende Bygningslov, jfr. Lovbekendtgørelse Nr. 212 af 1. August 1912, hvilke Regler ogsaa gælder i Følge Bygningsreglementet for de i København indlemmede Distrikter, Brønshøj, Sundbyerne og Valby, kan det ved ethvert Byggeføretagende ved en eksisterende Vej af mindre Bredde end den i Loven foreskrevne, og saavel ved Bebyggelse paa hidtil ubebyggede Grunde (§ 11) som ved Nybygning eller væsentlig Ombygning paa tidligere bebyggede Grunde (§ 13), forlanges, at Bebyggelsen rykkes tilbage til den Afstand fra Vejens Midtlinie, som svarer til den for nye Veje foreskrevne Bredde. Endvidere er det foreskrevet, at det saaledes fremkommende Tilbagerykningsareal mellem den ældre Gadelinie og den fordrede Byggelinie kan fordres afstaaet uden Vederlag til Vejens